

11:e sönd. efter tref.

Predikan i Osby kyrka 7 aug 2005

”Tro och liv”

3:e årg. evangelium Matt 23:1-12

Sedan talade Jesus till folket och sina lärjungar och sade: "De skriftlärdade och fariseerna har satt sig på Moses stol. 3Gör därför allt vad de lär er och håll fast vid det, men handla inte som de gör, för de säger ett och gör ett annat. 4De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. 5Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem. De skaffar sig breda böneremсор och stora manteltofsar. 6De tycker om att ha hedersplatsen på gästbuden och sitta främst i synagogan, 7och de vill bli hälsade på torgen och kallas rabbi av alla människor. 8Men ni skall inte låta er kallas rabbi, ty en är er läromästare och ni är alla bröder. 9Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. 10Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. 11Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare. 12Den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjukar sig skall bli upphöjd.

Finns det något liv i din tro? Kanske har du trott på Gud så länge du kan minnas, och ser det som en självklarhet att han finns, men känner ändå att något saknas. Gör det skillnad att tro på Gud?

Visst måste det ha betydelse för mitt liv om jag tror och litar på en allsmäktig Gud eller inte. Många är vi som längtar efter en levande tro, en tro som gör skillnad. Och för att uppleva det så är orden tro och liv avgörande. Tro och liv måste höra samman. Försöker jag separera tron från mitt liv så försvinner snart livet från tron.

Dagens textläsningar handlar om människor som separerat olika saker i sitt liv ifrån varandra, så att deras liv inte bildar en harmonisk enhet. Texterna handlar om människor som säger en sak men gör något annat. I profeten Jesaja så handlar det om människor som med blod på händerna ändå förrättade gudstjänsten, som om inget hade hänt. De blir uppmanade att först upphöra med det onda, "skaffa den faderlöse rätt, utför änkans sak."

I episteltexten så vänder sig Jakob mot dem som visserligen har hört ordet men inte dragit de praktiska konsekvenserna av det. De som var ordets hörare men inte görare.

Och i evangelietexten så förs de skriftlärdade och fariseerna fram som varnande exempel, de som ville att folk skulle lägga märke till dem, hur nitiska de var i sin religionsutövning.

Den röda tråden handlar om folk som säger en sak men gör något annat. Allt är kanske inte direkt tillämpligt idag. Det är ju inte så många som gör som fariséerna idag, att man gör allt för att skylta med sin tro. Idag finns istället risken för det motsatta, att tron förpassas till de privata sfärerna i sitt liv, där ingen obehörig kan komma åt.

Men samma princip gäller ändå: att leva som man lär, eller kanske vi hellre ska säga: att leva som man tror. Låt tro och liv bilda en enhet. Det måste finnas en koppling mellan din tro och ditt liv.

En fråga som vi kan ställa oss är om våra liv hänger ihop. Arbete, familj, kyrka, fritid, vänner och grannar, passar alla dessa delar ihop som delarna i ett pussel. Eller går det inte ihop så att de olika delarna av våra liv är isolerade ifrån varandra. Är vi på ett sätt på arbetet, ett annat sätt hemma och ett tredje sätt i kyrkan?

Det man kan säga om fariséerna var att deras religionsutövning var mer riktad mot människor än Gud. Det viktiga för dem var att människor skulle lägga märke till dem, inte att Gud skulle göra detta. Här tror jag att vi alla kan dra en viktig lärdom.

Börja lev för Gud istället för människor. Bry dig mer om vad Gud tycker än vad människor tycker. Den som försöker rätta sig efter människors tyckande får finna sig i att bli orättvist behandlad, att man aldrig kommer att bli nöjd med en. Vi människor ser ju bra till det yttre, men Gud ser till det inre, till intentionerna bakom.

Det finns en berättelse om en stenhuggare som byggde på en katedral. Han utförde alla de konstnärliga finarbetena utanpå katedralen, alla mönster och figurer som skulle huggas ut. Och han var lika noggrann med allt som han gjorde, oavsett om det var nära marken eller högst uppe i tornet.

En gång blev han tillfrågad varför han var så noga med detaljerna även högst upp. Där kan ju ändå ingen människa se det.

-Det är inte för människor som jag gör mitt arbete, utan för Gud, blev svaret.

Precis så ska vi tänka när det gäller våra liv. Allt gör vi för Guds skull, till hans ära. Det viktiga är inte att det märks utåt, att du gör som fariséerna som ställde sig och bad i gathörnen. Men det viktiga är att din tro på Gud finns med i alla aspekter av livet.

Finns det något liv i din tro, började jag med att fråga. För att kunna svara ja på den, tror jag att vi måste börja i en annan ände med en annan fråga, nämligen: finns det någon tro i mitt liv?

Låt inte tron stanna vid teoretiska formler, eller en inre känsla. Lev ut din tro så att den får praktiska konsekvenser för dig i vardagen. Risken är ju att Jesus, även för många kristna, bara är en historisk person som levde för länge sedan. Att han lever här och nu och vill bli en verklighet i våra liv, glömmet vi lätt bort.

Lever vi med Jesus för ögonen, tar honom på allvar och räknar med honom i vår vardag så är det första steget för att tro och liv ska smälta samman till en enhet. Då kan de olika delarna i våra liv passa ihop som pusselbitarna i ett pussel och bilden av vårt sanna jag framträda.